

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/28/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011805
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125011805.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Odnogu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Tomáša Brinčíka, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E., F. XXX/XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 03. marca 2026 prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. decembra 2025, sp. zn. 75Pp/23/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. decembra 2025, sp. zn. 75Pp/23/2025, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/85/2024 zo dňa 24.02.2025 a trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/29/2023 zo dňa 03.08.2023 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/29/2023 zo dňa 23.01.2025.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona sa odsúdenému určuje skúšobná doba vo výmere 4 (štyri) roky a súčasne sa nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 3 (tri) roky a zároveň sa odsúdenému ukladajú v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti:

- podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona zákaz požívania alkoholických nápojov,
- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie,
- podľa § 51 ods. 4 Tr. zákona príkaz preukazovať probačnému úradníkovi v termínoch probačného dohľadu plnenie vyživovacej povinnosti na deti G. B., nar. XX.XX.XXXX, A. B., nar. XX.XX.XXXX a H. B., nar. XX.XX.XXXX,
- podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zákona príkaz nahradiť škodu poškodenej, ktorá mu bola uložená vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 55T/68/2024 vo výške 912,80 Eur, a to poškodenej I. J., nar. XX.XX.XXXX,
- podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zákona príkaz podrobiť sa psychoterapii, alebo psychologickému poradenstvu.“

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovvej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

„Dôvodom podania sťažnosti je predpoklad, že u odsúdeného A. B. v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nie je splnená materiálna podmienka podmiennečného prepustenia spočívajúca v zákonnej požiadavke vedenia riadneho života v budúcnosti.

Predovšetkým je potrebné poukázať na obsah a závery hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, v ktorom sa konštatuje, že resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá a riziko recidívy je vysoké. Ústav, ktorý je v každodennom kontakte s odsúdeným a vie najlepšie vyhodnotiť jeho správanie a nápravu jednoznačne skonštatoval, že neodporúča podmiennečné prepustenie.

U odsúdeného vzhľadom na ústavom konštatovaný iba čiastočne kritický postoj, spolu s nepriaznivou prognózou nepochybne svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno reálne očakáva, že by v budúcnosti viedol riadny život, preto je potrebné, aby uložený trest vykonal v uloženom rozsahu. Ak odsúdený, ani po pobyte vo väzení nemá kritický postoj, teda si neuvedomuje škodlivosť trestnej činnosti tak od neho nemožno očakáva vedenie riadneho života, čo je základná požiadavka pre podmiennečné prepustenie. Odsúdený nevykazuje úctu k pravidlám slušnosti.

Zmysel podmiennečného prepustenia nespočíva iba tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za riadne plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom, teda po uplynutí zákonom ustanovenej doby výkonu trestu odňatia slobody, a to bez prihladnutia k účelu trestu. V prípade odsúdeného A. B. ústav konštatuje nedostatky.

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom, čo však vzhľadom na ústavom prezumované rizikové faktory jeho sociálneho zlyhania nie je možné očakáva.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že u odsúdeného A. B. vykonávaný trest neplní iba resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale predovšetkým funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu u menovaného odsúdeného zabezpečuje ochrana spoločnosti. Rozhodnutie okresného súdu o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu nepodmiennečného trestu odňatia na slobodu za súčasného uloženia skúšobnej doby a probačného dohľadu s povinnosťami a obmedzeniami nemožno preto vyhodnotiť ako vecne správne.

Z vyššie uvedených dôvodov by v prípade odsúdeného naopak mala do popredia vystúpi represívna zložka trestu a zabezpečiť u neho ďalší výkon uloženého trestu odňatia slobody, a ktorý by mal by v tomto prípade uplatnený v celom jeho rozsahu.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Trestného zákona návrh odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie ako nedôvodný zamietol.“

Odsúdený sa prostredníctvom svojho obhajcu k podanej sťažnosti prokurátora vyjadril nasledovne:

„Odsúdený A. B. sa v plnom rozsahu stotožňuje s uznesením Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 15.12.2025, sp. zn. 75Pp/23/2025.

Je presvedčený, že boli splnené jednak formálne ako i materiálne podmienky pre to aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Prokurátor vo svojej sťažnosti uvádza, že odsúdený nevykazuje úctu k pravidlám slušnosti. Ústav pre výkon trestu odňatia slobody naopak uvádza, že správanie a vystupovanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu je slušné. Jeho prístup k plneniu povinností vo výkone trestu je na požadovanej úrovni, na základe čoho mu bola dňa 17.10.2025 zmenená diferenčná skupina z C na B.

Ak by odsúdený nemal úctu k pravidlám slušnosti nebol by disciplinárne odmenený, ale disciplinárne potrestaný, čo sa však nestalo.

Prokurátor vo svojej sťažnosti uvádza, že odsúdený, ani pri pobyte vo väzení nemá kritický postoj k trestnej činnosti ktorej sa dopustil. Obžalovaný skutok priznáva, prijíma zodpovednosť za svoje násilné správanie a zároveň si uvedomuje, že v budúcnosti sa musí vyvarovať požívania alkoholických nápojov.

Odsúdený si zároveň uvedomuje svoju zodpovednosť za tri maloleté deti. Chce sa podieľať sa ich výchove, hradiť riadne určené výživné a splácať dlh, ktorý mu vznikol na výživnom.

Odsúdený má zabezpečenú prácu v H. H. H., so sídlom A. XX/XXXX, E. XXX XX, IČO: XX XXX XXX, kde má aj zabezpečené ubytovanie. Spoločníčka a konateľka spoločnosti pani K. H. mu miesto drží, verí mu a chce mu pomôcť aj z dôvodu, že pozná jeho životnú históriu, vie že vyrastal v detskom domove a verí, že v budúcnosti bude žiť riadnym životom, podieľať sa na výchove svojich detí a verí, že v budúcnosti nebude páchať žiadnu trestnú činnosť.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným

v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1

Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu

a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie ostatných zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu podľa ktorého sa odsúdený vo výkone trestu správal v súlade s ústavným poriadkom a plnil si svoje povinnosti, čo bolo ocenené aj udelením jednej disciplinárnej odmeny. Krajský súd sa taktiež stotožnil s názorom okresného súdu, že čiastočne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti nepovažuje za výrazný nedostatok, nakoľko odsúdený trestnú činnosť priznáva a prijíma zodpovednosť za svoje správanie. Na kritickom postoji k trestnej činnosti zotrval aj pri výsluchu na verejnom zasadnutí pred súdom. Pokiaľ je v hodnotení ústavu uvedené, že čiastočne kritický postoj odsúdeného je výsledkom prenášania časti zodpovednosti odsúdeného na alkohol, tak podľa názoru krajského súdu pokiaľ odsúdený, ktorý priznáva spáchania skutku popíše, že na jeho spáchaní mal vplyv aj alkohol, neznamená to, že by popieral zodpovednosť za svoje správanie alebo akýmkoľvek spôsobom zľahčoval svoje konanie, ale ide o popis situácie v čase spáchania trestnej činnosti, ako na to správne poukázal aj okresný súd. Tieto zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. S poukazom na uvedené je podľa názoru krajského súdu dôvodný záver okresného súdu, podľa ktorého odsúdený vo výkone uložených trestov odňatia slobody plnením svojich povinností

a svojim správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1

Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený

v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., krajský súd poukazuje na to, že odsúdený má vytvorené pracovné návyky, nakoľko je vo výkone trestu pracovne zaradený s kladným hodnotením, má vybudované sociálne zázemie, keďže počas výkonu trestu bol v kontakte s rodinou. S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a na okresným súdom správne ustálené preukázanie polepšenia u odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu ani podľa názoru krajského súdu z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývajú také konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili o účelovosti správania odsúdeného počas jeho doterajšieho výkonu trestu a o nenaplnení výchovného účelu trestu u tohto odsúdeného v zmysle vyššie uvedených východiskových úvah ohľadne účelu inštitútu podmieneného prepustenia.

Pokiaľ prokurátor namietal aj nesplnenie tretej zákonnej podmienky poukazujúc pritom na obsah a závery hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s tým, že resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá a riziko recidívy je vysoké, krajský súd považoval za významnú práve tú skutočnosť, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, resp. aktuálne je vo výkone trestu pre spáchanie trestných činov spáchaných skôr ako vykonával predtým uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Odsúdenému tak nemožno v rámci tohto konania o podmienenom prepustení vyčítať, že by predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody nevedol k jeho náprave a opätovne sa dopustil spáchania trestného činu po tom, čo už vykonával nepodmienečný trest. V zhode s názorom okresného súdu, krajský súd považoval za významné preukázanie polepšenia odsúdeného, prijatie zodpovednosti za svoje správanie, ako aj pozitívne rodinné sociálne zázemie a vyjadrenie snahy o ďalšie hradenie výživného na svoje maloleté deti aj tým, že má možnosť zamestnať sa po prepustení z výkonu trestu. Na základe vyššie uvedeného sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil s názorom okresného súdu o splnení aj tretej zákonnej podmienky.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., a na okresným súdom správne preukázané polepšenie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života. K dosiahnutiu tohto cieľa má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré podľa názoru krajského súdu budú efektívne spolupôsobiť v záujme vedenia riadneho života odsúdeným po podmienenom prepustení.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípuštná.